

ven angivet, og som selv har angivet sig at være den egentlige Fader til selve Forslaget, har fornødig i en Artikel i Berlingske Tidende overfor de stærke Indvendinger, som ere fremkomne mod Forslaget, gjort gældende, at det var jo ikke nogen Lov, men kun et Forslag til Lov, som var bestemt til at undergaa en nærmere Prøvelse og Drøftelse i et Udvalg, hvor man kunde afhjælpe de forskellige Mangler, som ere fremhævede, men nu præsenteres dette Forslag, om hvilket dets Fader har udtalt sig saaledes, aldeles uforandret, saaledes som det forelaa ved 1ste Behandling. Jeg skal ikke indlade mig nærmere paa Forslaget; det forekommer mig lige saa umuligt nu, som da det først blev præsenteret os. Jeg maa ligesom den ærede Ordfører protestere imod forskellige Udtalelser i de 3 Mindretals Betænkning, for saa vidt de lægge i min og mine Medningsfællers Mund forskellige Ting, som vi ikke have sagt i vor Betænkning, og det samme gælder om, hvad den ærede Ordfører for et Mindretal i Gaar udtalte her i Salen. Den ærede Ordfører for den Del af Betænkningen udtalte sig saaledes, at der i vor, i Højremindretallets Betænkning var bleven sagt, at der kunde ventes en forøget Indtægt ved den foreslaaede Nedtættelse af 2—300,000 Kr., hvilket han senere gentog som omtrent 300,000 Kr. Det er ganske rigtigt, at i vor Betænkning Side 8, 2den Sp., (Till. B. Sp. 552) nævnes et Tal, som nærmer sig til 300,000 Kr., nemlig 291,000 Kr.; men dette Tal nævnes som det Beløb, som der efter den hidtil vundne Erfaring var at vente i aarlig Forøgelse af Toldindtægten, naar den blev uforandret, som den nu er. Derimod siges der udtrykkelig, at det Beløb, hvormed Petroleum kan ventes aarlig at stige, næppe vil kunne anslaaes højere end til 100,000 Kr. Her er altsaa en afgjort Misforstaaelse af vor Betænkning fra den ærede Talers Side. Lige saa er det samme Tilfældet, naar der siges, at bægge disse 2 Mindretal, der sammen udgøre et Flertal overfor de stillede Ændringsforslag, have udtalt, at der ikke vilde fremkomme nogen Nedgang i Forbruget af Bajerstøl ved Skatten. Thi det er ikke Tilfældet. Det begrundes ved, at der i modsat Fald ikke vil blive noget til den foreslaaede Alderdomsforsørgelse. Jeg skal tillade mig at bemærke, at naar man er gaaet ud fra, at Forbruget vil gaa ned til 550,000 Tønder, vil der altid blive $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. straks til den foreslaaede Alderdomsforsørgelse. Men dernæst er det jo selvfølgelig et, hvad man mener, bliver den umiddelbare Følge af Skattens Fremkomst, og et andet, hvorledes Resultatet

af denne Stat vil blive, og hvorledes Forbruget efterhaanden vil udvikle sig i Fremtiden, og det er klart, at der senere hen med Befolkningens Stigen, med en mulig voksende Velstand vil fremkomme et Beløb, som giver et meget anseligt Bidrag til Alderdomsforsørgelsen. Derimod er der ikke dermed udtalt noget om, at Paaløggelsen af Skatten i det Øjeblik, den paalægges, ikke vil formindste Forbruget. Jeg skal med det samme bemærke, at naar det sidste ærede Mindretal mener at kunne fastslaa Forbruget af Bajerstøl i 1888 til 700,000 Tdr. og mener, at det selvfølgelig nu er adskilligt større, saa veed jeg slet ikke, hvorpaa det ærede Medlem begrunder disse Paaastande, der forekomme mig slet ikke at være andet end rene Paaastande. Der er godtgjort i sin Tid, i 1888, en Produktion af ca. 562,000 Tdr. Bajerstøl fra de Bajerstølbruggerier, der have givet Oplysninger, og der er nævnt de Bruggerier, som ikke have givet saadanne Oplysninger; men der foreligger ikke det mindste til Bestyrkelse af, at de skulle have produceret 140,000 Tdr. Bajerstøl. Og naar det yderligere siges, at Forbruget nu er adskilligt større, maa det dog bemærkes, at det ikke var umuligt, at Forbruget af Bajerstøl har været ekstraordinært stort i Udstillingsaaret 1888, og i ethvert Tilfælde vil man have set af den Generalforsamling, som holdtes nylig i Marstrand's Bruggerier, at efter den Tid have Forholdene ikke stillet sig saa gunstige, idet det sidste Driftsaar har givet et betydeligt Understud, som netop var motiveret ved de mindre gode Tider. Jeg tror ogsaa, at det maa erkendes, at Murerstrøken i det sidste Aar og dens Eftervirkninger snarere ville have virket til at formindste Forbruget af Bajerstøl end til at forhøje det.

Det ærede tredje Mindretal er af den Mening, at Lovforslaget ikke har vundet ved, at man har indsat Ris og Petroleum i det; det sidste Mindretal er imidlertid paa dette Punkt af en anden Mening og anser det ligesom vi for en Forbedring. Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at det i det hele er ret forbausende, at man altid hører tale i høje Toner om det Tryk, som en Forbrugsafgift over paa Befolkningen, men saa snart der bliver Spørgsmaal om at hæve denne Afgift, er Trykket aldeles forsvindende, saa er Ophævelsen af Afgiften uden nogen Betydning for Befolkningen. Det vil erindres, at vi under første Behandling af denne Sag hørte det ærede Medlem fra Middelfart (Henning Jensen) tale i høje Toner om den Haan, der vistnes imod den almindelige Befolkning, ved at man gjorde